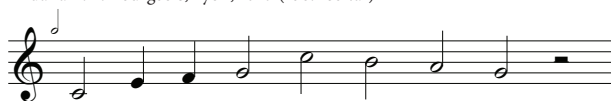

534 szöveg: Keresztesi J., Debrecen, 1806
dallam: L. Bourgeois, Lyon, 1547 (138. zsoltár)

1. Úr Jé - zus, a - ki fel - ség - gel
És ot - tan vet - tél ha - tal - mat,

És di - cső - ség - gel men - tél ég - be,
Nagy bi - ro - dal - mat, tel - jes - ség - be:

Lel - künk áld - ja Is - ten - sé - ged,

És hí - ven té - ged ma - gasz - ta - lunk,

Bár - ha nem lá - tunk sze - münk - kel,

De hi - tünk - kel meg - ta - pasz - ta - lunk.

2. Te is e dicsőségedből, / Szent székedből fordítsd le szemed, / Erőtlen teremtésidre, / Híveidre öntsd ki érdemed. / Mennyben létednek hasznában, / Javaiban részesekké tégy; / Szent Atyád előtt éretünk, / Kik vétettünk, esedezőnk légy.
3. Mivel te utat nyitottál, / És tanítottál mennybe menni, / Adjad, hogy téged kövessünk, / És siessünk nyomodba' lenni. / Segítsd igyekeztünket, / Vond szívünket te magad után, / Hogy a te akaratodnak / S nyomdokodnak járassunk útján.